Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

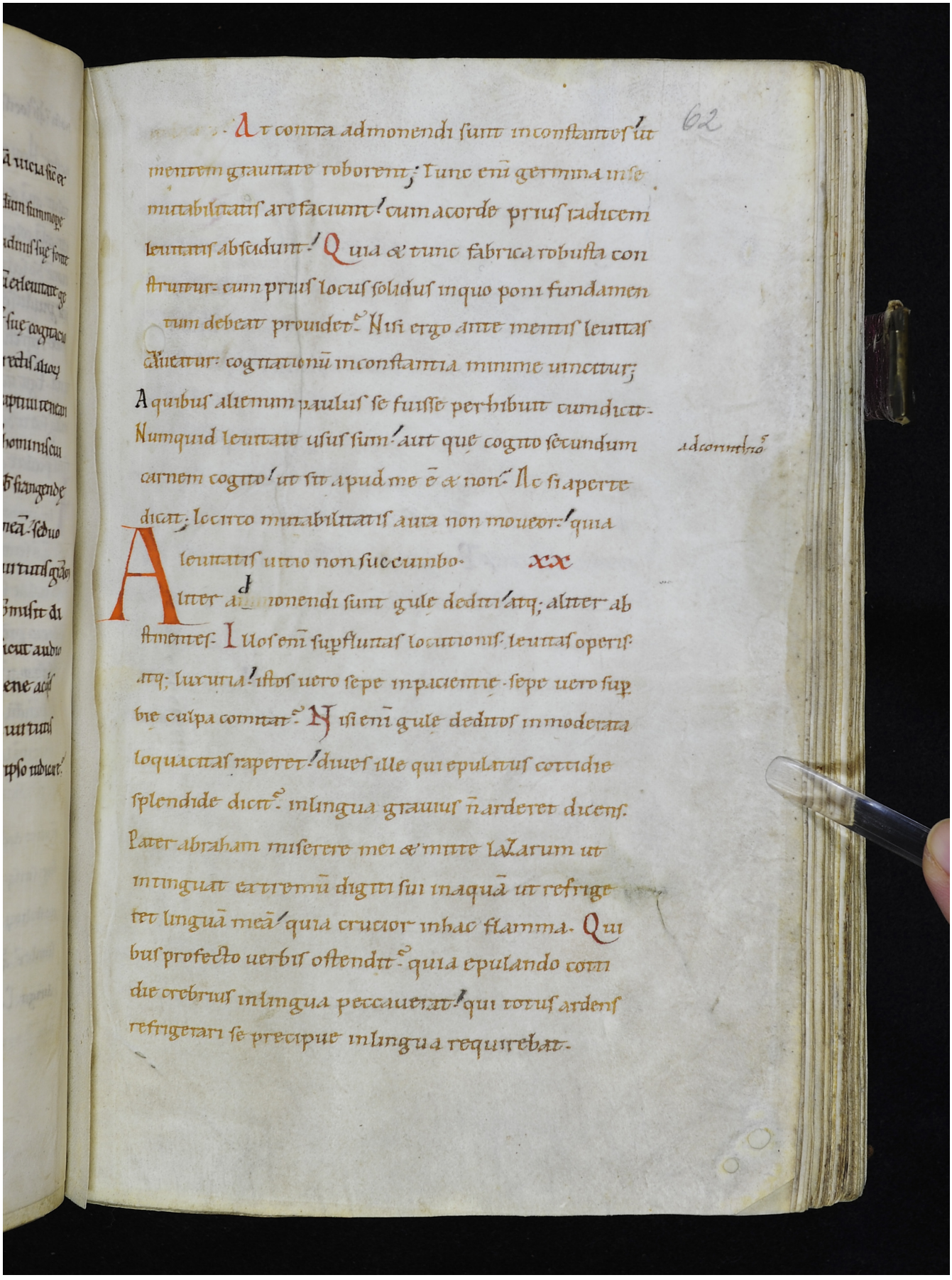

62

Ar contra admonendi sunt inconstantes ut
mentem grauitate roborent; Tunc enī germina inse
mutabilitatis arefaciunt cum acorde prius radicem
leuitatis abscidunt. Quia & tunc fabrica robusta con
struitur: cum prius locus solidus in quo poni fundamen
tum debeat prouidet. Nisi ergo ante mentis leuitas
auferatur: cogitationū inconstantia minime uincitur;
A quibus alienum paulus se fuisse perhibuit cum dicit.
Numquid leuitate usus sum aut que cogito secundum
carnem cogito ut sit apud me ē & non. Ac si aperte
dicat; Ideirco mutabilitatis aura non moueor: quia
leuitatis uitio non succumbo. xx

Aliter admonendi sunt gule dediti atq; alter ab
stinentes. Illos enī superfluitas locutionis leuitas operis
atq; luxuria: istos uero sepe impatientie sepe uero sup
bie culpa comitat. Nisi enī gule deditos immoderata
loquacitas raperet: diues ille qui epulatus cotidie
splendide dicit. in lingua grauius n̄ arderet dicens.
Pater abraham miserere mei & mitte lazarum ut
intinguat extremū digiti sui in aquā ut refrige
ret linguā meā quia crucior in hac flamma. Qui
bus profecto uerbis ostendit. quia epulando coti
die crebrius in lingua peccauerat qui totus ardens
refrigerari se precipue in lingua requirebat.